

danjih trinogov in oblastnikov ter da bi se pripravila pot k zedinjenju v novi, demokratični, svobodoljubni in mirnemu razvoju posvečeni Jugoslaviji.

Opričniki.

Pred okroglo 400 leti se je pod ruskim carjem Ivanom Groznim ustvarila poleg celokupne državne oblasti še posebna garda, ki se je imenovala opričniki. Opričniki so si domišljevali, da so oni edini in pravi čuvarji cele Rusije, vse drugo je pa sumljivo, nezanesljivo in radi tega tudi njim popolnoma podvrženo na milost in nemilost. Zlorabljuje ime carja in države, so opričniki dolgo vrsto let strahovito divjali po Rusiji. Imeli so svoje voditelje, ki so si znali prilastiti najvišje oblasti nad narodom in državo. Opričniki so vse svoje nasprotnike ovajali kot zarotnike ter so jih ali kar sami pobili, ali pa so carja pripravili do tega, da jih je dal na strahovite načine mučiti in umoriti. Opričniki bi se še bogzna kako dolgo držali, da se niso začeli sami med seboj, tekmujoč za oblast in bogastvo, sovražiti in pobijati.

Staroruskim opričnikom se dajo danes prav dobro primerjati fašisti po raznih državah, pri nas tudi samostojni demokrati, ki imajo v sestavi svoje politične stranke še posebej fašiste, ki si nadevajo velepatrijotične krinke in naslove ter sprejemajo v svoje vrste polvarjene ljudi za nasilne čine s čim manjšo odgovornostjo. Naši samostojno-demokratski opričniki proglašajo sebe za državotvorce, patrijote in prave nacijo-saliste, vsem drugim pa podtikajo, da nimajo nobenega smisla za velike nacionalne ideje. Ko so si tako vzeli patent državotvorstva, pa kažejo z vsem svojim delom, da so vse prej kot državotvorni in demokratični.

Od prvih dni, ko se je pojavila na oblasti pa do danes, rabi ta stranka vsa sredstva, ki z demokracijo in zapadno evropskim političnim načinom ne samo, da nimajo nobene skupnosti, ampak se morajo na vsak način smatrati tudi za skrajno škodljiva državi. Samostojni demokratični opričniki sredstev ne izbirajo. Glavno jim je dosega cilja: pridobiti oblast in jo obdržati. Ko so enkrat na oblasti, potem uredijo stvar tako, da ne delajo za državo, ampak da mora država delati za njih.

Samostojno-demokratska stranka zaseda po možnosti vsa državno-upravna mesta s svojimi pristaši in se pri tem niti malo ne gleda na strokovno sposobnost, marveč samo na šaržo, ki jo posamezni opričnik zavzema v celi strankarski opričnini. Ko se mesta tako zasedejo, je seveda razumljivo, da se vsak tak oblastnik od občinskega pisarja pa navzgor do državnega podtajnika obnaša kot pravi paša v svojem področju.

Tudi agitacija te stranke je nekaj gnusnega. Kdor se vpiše v opričnino, dobi vsemogoče, kar po redu in po pravici ne bi mogel dobiti in splošne pravice vseh državljanov se od oblastnih mogotecev obravnavajo in delijo samo po strankarskem ključu.

Po celem kulturnem svetu je najtrdnje utemeljeno in veljavno načelo, da je narod država. Narod državo tvori, izdržuje s svojim delom, narod ustvarja vrednosti, s svojo fizično močjo državo — narodno zajedništvo — in torej samega sebe tudi brani, na drugi strani je pa dolžnost oblasti in uprave, to je državnih uradnikov kot organov državne oblasti, da vse svoje moči in sile porabijo za dobro naroda. Ta načela so pa samostojno-demokratski stranki brez vrednosti, pa naj ima še tako visoke naslove in nazive demokracije, državotvornosti

Da bi nas obdržali pri dobri volji, so poveljevali vsak hip: »K orožju!«

Maršal se je počasi bližal s svojim štabom. Cebedeja je tolažilo samo to, da bomo videli izmed vrlih mož najvrlejšega. Jaz pa sem si mislil: »Ako bi ga mogel videti doma, bi bilo zame večje veselje.«

Slednjič je prišel pred našo fronto. Še zdaj ga vidim pred sabo z velikim, od dežja premočenim klobukom, višnjevo, z vezenjem in redovi pokrito suknjo in velikimi čevlji. Bil je lep mož rdečkasto-plavih las, privihanega nosa in živega pogleda ter je bil videti jako močan. Ponosen pa ni bil, kajti ko je jezdil mimo kompanije in je stotnik velel: »Dajte čast!«, se je hipoma obrnil na svojem velikem konja in zaklical na glas:

»Glej ga... Florentin!«

Stotnik se je vzravnil, nevedoč, kaj naj odgovori. Menda sta on in maršal med revolucijo skuzaj služila kot prostaka. Nazadnje je odgovoril stotnik:

»Da, maršal... Sebastijan Florentin!«

»Pogme, Florentin!«, je odgovoril maršal ter iztegnil roko v tisto stran, kjer je morala biti Rusija, »veseli me, da te zopet vidim. Mislim sem, da si že pokopan tam gori.«

Vsa naša kompanija je bila vesela tega prizora. Cebedej mi je rekel:

»To ti je mož! Glavo bi dal za njega.«

To je vse, kar li je ostalo v spominu o Aschaffenburgu.

Zvečer smo se k večerji vrnili v Schweinheim, mestece, ki je imelo dosti vina, konopelj in žita, in kjer nas je skoro vse gledalo postrani.

Po trije in štirje smo ležali po hišah ter imeli vsak dan meso, bodisi govedino, kostruna ali pa slanino. Doročni kuh je bil izvrsten in vino tudi. A nekateri izmed nas, ki so mislili, da se bodo s tem pokazali kot veliki gospodje, so se delali, kakor li se jim vse zdelo slabo. A so se motili, kajti slišal sem, kako so meščani govorili po nemško:

»Ti so sami berači. Ko bi jih kdo obiskal na Francoskem, bi v njih bahtah našel sam krompir.«

In res se niso motili, tako da sem si od takrat mislil že večkrat: kdor je pri drugih preizbirčen, je doma gotovo revež.

in naprednosti. Pri nas že ni stanu, ki ne bi bil občutil opričniškega nasilja samostojnih demokratov ter brezvestnega zametovanja vseh kulturnih in človečanskih načel od strani te nasilne in razvijane družbe.

Po Pašičevi zasluzi so radikali s samostojnimi demokrati napravili nekak pakt, po katerem je ves prečanski svet samostojno-demokratska opričnina, to je področje, ki je opričnikom predano na milost in nemilost. Samostojnim demokratom pa še to ni dovolj in so tudi preko tega oblastnega področja postavili nekaj svojih ljudi celo nad samimi radikalnimi ministri. Tako je državni podtajnik Wilder pravzaprav minister in pravi minister Maksimovič se nanj lahko jezi, obveja pa končno le to, kar Wilder sklene, zlasti, če gre proti Slovincem in Hrvatom.

Sedaj v dobi sporazuma ali vsaj sporazumevanja in razgovaranja so samostojno-demokratski opričniki še posebej nasilni. S svojim nasiljem zasledujejo dva cilja: Hrvate bi radi pognali nazaj v najostrejšo opozicijo, radikale — svoje vladne zaveznike — pa hočejo kompromitirati s svojim početjem. V »Domu«, sedanjem glasilu hrvatske seljske politike, smo čitali te dni sledeči prav primerni in upravičeni odgovor na vse to: »Dokler radikali trpijo Pribečeviča v vladi, dokler mu dopustijo, da v prečanskih krajih dela kar hoče, tako dolgo so radikali odgovorni za vse to, kar Pribečevič počneja. In če bi radikali predlagali, da naj v vlado hrvaško-srbskega sporazuma pride tudi Pribečevič, oni s tem samo dokazujejo, da ne delajo iskreno in pošteno na likvidaciji hrvaško-srbskega spora. Če radikali želijo, da bi država SHS imela največjo škodo, naj le naprej ostanejo skupaj z državotvornim Pribečevičem.«

Ko radikali toliko povdarjajo, da so narodna stranka, naj to tudi pokažejo s tem, da odpravijo in preprečijo samostojno-demokratsko nasilje, nad katerim se ne pritožujeta samo slovenski in hrvaški, ampak tudi srbski narod. Odprava opričnine ni samo predpogoj sporazumevanju, ampak tudi državne bodočnosti.

Na kak način si podoljšamo svoje življenje? Samo takrat, ako notranji ustroj telesa dobro deluje. Jedino sredstvo, da to dosežete, je Radenska zdravilna voda!

Skratka, kar se mene tiče, sem bil z razmerami zelo zadovoljen ter sem si želel, da bi tako ostalo vso vojno. Stanoval sem z dvema drugima novincema pri vaškem poštarju, kateremu je bilo naše konjenišvo vzelo skoro vse konje. Zaradi tega seveda ni bil posebno dobre volje, rekel pa ni ničesar ter od jutra do večera za pečjo kadil svojo pipo. Njegova žena je bila visoka in močna in njegovi hčeri prav lepi. Bali sta se nas ter vselej zbežali, kadar smo se vrnili iz vežbanja ali s straže, ki je bila na koncu vasi.

Četrty dan zvečer, prav ko smo bili povečerjali, je prišel okrog sedme ure v črn plašč zavit stavec z belo glavo in častitljivim obrazom. Pozdravil nas je in potem po nemško rekel poštarju:

»To so novinci?«

»Da, gospod Stengers«, je odgovoril poštar. »Teh ljudi se ne iznebimo vse svoje žive dni. Ako bi jih mogel zastupiti vse skupaj, bi bilo pa kmalu pri kraju.«

Jaz sem se nato mirno okrenil in rekel:

»Jaz razumem nemški... zato ne govorite takih stvari.«

Komaj je bil poštar slišal moje besede, mu je skoro pipa padla iz ust.

»Zelo ste neprevidni z besedami, gospod Kalkreuth!«, je rekel stavec. »Pomislite, kaj bi se bilo zgodilo, ako bi vas bil razumel kdo drugi, nego ta mladenič.«

»To so bile prazne besede«, je odgovoril debeli poštar. »Kaj hočete? Ako človeku vse vzemo, ako ga skubijo leta in leta, nazadnje že ne ve, kaj bi rekel, in govori neumnosti.«

Stavec, ki ni bil nihče drugi, kot Schweinheimski župnik, me je potem pozdravil in rekel:

»Gospod, ravnali ste tako, kakor se spodobi poštenemu možu. Bodite tudi prepričani, da gospod Kalkreuth ni zmožen storiti kaj zlega, še svojim sovražnikom ne.«

»To rad verjamem, gospod«, sem odgovoril, »sicer bi ne jedel tako rad njegovih klobasic.«

Pri teh besedah se je poštar, široki roki kot otrok položivši si na trebuh, pričel naglas smežati in je vzkliknil:

»Nikdar bi si ne bil mislil, da me bo kdaj Francoski spraval v smet!«

Važna obvestila vinarске in sadlarske šole v Mariboru.

Kmetje, pošiljajte svoje sinove pravočasno v kmetijske šole!

Najprimernejša starost kmetijskih mladeničev za vstop v kmetijsko šolo je 16 do 18 let, da dokončajo dvoletno kmetijsko-šolsko izobrazbo, preden nastopijo vojaško službo. Ako vstopijo šole z 19 ali 20 leti, morajo šolanje prekiniti, ko jih kliče dolžnost v vojni službo, pozneje pa ga — če sploh — le težko nadaljujejo in končajo. Nastop vojaške službe se namreč ne prelaga več na poznejši čas, do kočanega šolanja, kakor je bilo to po starem zakonu o ustrojstvu vojske. Prav dobri in vzgledni učenci se pa tudi nekateri starejši kmetijski sinovi, ki vstopajo v kmetijsko šolo šele po odsluženem vojaškem roku, ako resnično ljubijo in spoštujejo prelepi kmetijski stan, za katerega se pripravljajo v strokovni šoli. Izjemoma se namreč tudi take sprejema.

Na vinarski in sadlarski šoli v Mariboru

je sedaj 50 gojencev, ki se po zvršetku kmetijskega šolanja skoraj brez izjeme vrnejo na svoje kmetijske domačije. Tekoče šolsko leto se bo zaključilo koncem julija, novo šolsko leto se pa prične sredi septembra. Pogoji za sprejem se objavijo v vseh domačih, predvsem strokovnih listih junija ali julija meseca, tiskani prospekt zavoda (z uredbo itd.) se pa vsak čas razpošilja proti prejšnjemu vplačilu 5 D v gotovini. Prošnje za sprejem v vinarsko in sadlarsko šolo se naj pošiljajo šele po razglasu sprejemnih pogojev in najpozneje do roka, ki bo v razpisu določen.

Izletniki na kmetijske šole.

Vinarska in sadlarska šola v Mariboru — kakor i druge kmetijske šole — sprejema letno stotine za kmetijsko stroko bolj ali manj resnih izletnikov. S strokovnega vidika sprejema posetnike drage volje, saj je to zanje tudi častno, vendar vse ob pravem času. Na primer za Binkošti so se prijavile kar tri večje šolske ekskurzije, ki žele celo nočišča in hrano v zavodu. Nekaj več obzirnosti je pa le potrebno tudi napram kmetijskim šolam — že radi nameščencev, ki so redno silno zaposleni in rabijo tudi malce oddiha, kojega jim naj vsaj za nekaj ur nudi praznik. Ako ima kmetijsko-šolski objekt za svojega posetnika res kako strokovno vrednost, potem se že izplača, da si ga ogleda ob primernem času, ob delavniku, ko vsaj vidi tudi njega redno obratovanje. Še večje zlo pa je z ekskurzijo, ki kar vdere v zavod, ne da bi se bila prej pravočasno prijavila. Pravi zanimanec za kmetijsko stroko kaj takega ne stori. Uprav za binkoštno izlete so pa primerni številni drugi kraji, ki so za take prireditve urejeni in še prav hvaležni.

Mnogi kmetovalci v vednih zadregah.

Na primer vinarska in sadlarska šola v Mariboru dobiva mnogo prošenj za razne gospodarske nasvete, s čimer po možnosti rada ustreza ter si celo prizadeva, da kmetovalcem tudi na ta način kar mogoče koristi. Vendar se mora včasih čuditi nepoučenosti posameznikov o stvareh, ki so splošno znane, ali jih redno čita-

Moja tovariša sta imela stražo; odšla sta torej in jaz sem ostal sam. Zdaj je poštar prinesel steklenico starega vina, sedel za mizo ter hotel z mano piti, kar sem tudi rad storil. Od tega dne pa do odhoda so imeli ljudje v mene veliko zaupanje. Vsak večer smo posedli okrog peči in se razgovarjali. Župnik se nam je pridružil in celo deklici sta prišli k nam poslušat. Obe sta bili plavalaski in modrih oči; ena je bila kakih osemnajst, druga dvajset let stara. Zdelo se mi je, da sta nekako podobni Katarini, ki je imela v oblasti moje srce.

Vedeli so, da imam doma nevesto, ker si nisem mogel kaj, da bi jim tega ne bil povedal, in to jih je ganilo.

Poštar se je bridko pritoževal o Francozih, in župnik je trdil, da so ničemrni, malopriden narod, in da se zato dvigne proti nam vsa Nemčija. Naveličali so se slabega vedenja naših vojakov in samopašnosti njih generalov ter ustanovili »krepostno zvezo«, da se bore proti nam.

Naenkrat je 27. marca zjutraj prišlo povelje za odhod. Bataljon je prvo noč počival v Lauterbachu, drugo v Neukirchenu. Marširali smo venomer. Kdor se ni navadil nositi tornister, se vsaj ni mogel pritožiti o pomanjkanju vaje, kajti napredovali smo dokaj hitro. Meni tistih petdeset patron v torbi, tornister in puška na rami že dolgo niso več presedali — še tega ne vem, če sem sploh še šepal.

Sicer pa nismo šli naprej samo mi. Vse se je premikalo, povsod smo med potjo naleteli na polke, konjeniške oddelke, vrste topov, vozove s smodnikom in krogami. Vse to pa se je vlekle proti Erfurtu, kakor po hudem naluvo tisoči majhnih potokov vsepovsod hite proti reki.

Naši naredniki so se pogovarjali: »Čedalje bliže smo... stvar postaja resna!« Mi pa smo si mislili: »Tem bolje! Ti preklicani Prusi in Rusi so vzrok, da so nas vzeli; ako bi bili mirni, bi bili še danes na Francoskem!«

Ta misel nas je raznemala.

Sicer pa je vedno dosti ljudi, ki se bijejo z veseljem. Klipfel in Cebedej nista govorila o ničem drugem, nego kako bosta navalila na Pruse. Da bi ne kazalo, da imam manj poguma od onih dveh, sem rekel tudi jaz, da me to prav veseli!

so v strokovnem časopisju, ali so temeljito obravnavane v strokovnih knjigah, ki jih vendar tudi že nekaj imamo. Brez strokovnih listov in knjig naj bi ne bil noben kmetovalec! Če jih bo res pridno, vendar previdno in hkrati kritično, tedaj tudi s pridom prebiral, bo mogel dajati kmetijskim šolam celo vzpodbude, seznanjajoč jih s svojimi dobrimi gospodarskimi načini in uspehi v svojih posebnih razmerah. Da ne govorimo o »gospodarjih«, ki hodijo na kmetijsko šolo po »gospodarske recepte«; saj se lekarniški in kuhinjski recepti niso vselej dobri! In kje jemati časa, ki je zlato, za taka brezplodna posvetovanja, ki rode žal skoraj vedno le nesporazumljenja, a neuspehov je potem kriva seve — šola. Morda ni mnogo drugače na drugih kmetijskih šolah. Zato pa, ljubi kmetovalci, svoje najboljše sinove pošiljajte v kmetijske šole in sami se pametno okoristite na domači, četudi še skromni kmetijsko-strokovni književnosti. Lenobe in brezbržnosti pa ne smemo podpirati niti trpeti. Tem bolj častne pa so izjeme, ki nas bodre k nadaljnjemu vztrajnemu delu za našo dobro skupno kmetijsko stvar! Andrej Žmavc.

Politični ogled.

DRŽAVA SHS.

Znani Pašičev govor v radikalnem klubu, da o sporazumu ni govora in da teko samo razgovori in ne pogajanja, na položaju ni dosti spremenil. Samostojni demokrati rovarijo kakor doslej, o Pašičevi politiki in o strujah v radikalni stranki smo si pa itak lahko vsi na jasnem. Kot važno bi se dalo od zadnjih dni beležiti le to, da se krona zavzema za sporazum med radikali in radičevci in da so zadnje pogoste avdijske razmotrivalne to vprašanje. Najprej je bil na dvoru Pavle Radič, za njim pa sta bila pozvana predsednik skupščine Marko Trifkovič in predsednik radikalnega kluba Ljuba Živkovič. Pavle Radič sicer ni dajal izjav o svoji avdijski, gotovostjo se pa da sklepati, da je tudi na dvoru označil kot glavno željo Hrvatov verifikacijo preostalih mandatov. To se da sklepati tudi iz poziva Trifkoviča in Živkoviča na dvor. Nadalje je bil na dvoru gotovo tudi v verifikacijski zadevi minister pravde dr. Lukič. Proti sporazumu in proti verifikaciji sta pa delala na dvoru zopet Pribečević in dr. Zerjav.

Seja finančnega odbora.

Finančni odbor se je razdelil na tri sekcije: prva je za vrhovno državno upravo, državne dohodke, rezerve kredite, predsedništvo vlade ter za zunanje, finančno in vojno ministrstvo. Druga sekcija se bo bavila z gospodarstvom pri ministrstvu pravde, prosvete, agrarne reforme, narodnega zdravja, šum in rud in ver. Pod tretjo sekcijo spadajo prometno, gradbeno, poštno in trgovinsko ministrstvo ter končno še ministrstvo za izjednačenje zakonov in za socialno politiko. Zivahna razprava se je razvila v finančnem odboru tudi radi poziva finančnega ministra, naj se uvede izdatno varčevanje v državnih financah. Finančni minister je svojo slabo finančno politiko deloma priznal in opozicijski poslanci so mu očitali, da zahteva kontrolo šele potem, ko je že upropastil državne finance. Opozicija je zahtevala, naj se ustanovi stalni skupščinski odbor, ki bi nadziral finančno gospodarstvo.

Vladni načrt invalidskega zakona

se lahko s polno upravičenostjo imenuje zakonski načrt proti invalidom. Invalidom se prvič nič ne da, ker mesečnih 200 dinarjev za popolnoma delanezmožne invalide ne zasluži imena podpore, drugič je pa v zakonskem osnutku vse polno skrajno brezsrčnih in nesocialnih odredb. V sedmem letu skupne države se v tem osnutku še vedno dela razlika med »našimi« in bivšimi avstrijskimi invalidi. Lani je Davidovič—Koroščeva vlada izdelala načrt invalidskega zakona sporazumno z invalidsko organizacijo, letos pa dela PP. vlada sama ta zakon ne za invalide, ampak proti invalidom.

Pritožbe.

Opozicija je že dvignila obtožbo proti pravnemu ministru dr. Lukiniču radi afere Thurn—Taxis. Nadalje se pripravljajo ostre interpelacije na Pašiča in na odgovorne ministre o notranji politiki in o vililnem nasilju, ki se ponekod še danes občuti. S temi interpelacijami se ukvarja poseben odbor, v katerem zastopa Jugoslovanski klub poslanec Smodej. Na predsedstvo skupščine je bila stavljena tudi pritožba, da se skupščinski tajniki — poklicani in dolžni skrbeti za red — najbolj udeležujejo z izgredi in napadi na opozicijske poslance.

Pogajanja med našo državo in Grčijo

so po hujskanju Italijanov, ki jih ima naš zunanji minister še vedno za velike prijatelje, zaostala in po mnogih atenskih listih se napoveduje popolen prelom, češ, da Grčija ne more pristati na svobodno jugoslovansko ceno v Solunu in ne more Jugoslaviji izročiti železnice Gjevgljija—Solun.

ANGLEŽI O BOLGARIJI.

V angleškem parlamentu je izjavil poslanec delavske stranke polkovnik Wedgevoood, ki se je pred kratkim vrnil iz Bolgarske, da je bilo dosti ljudi obsojenih na smrt, pa čeprav niso bili v prav nobeni zvezi z atentatorji in bili popolnoma nedolžni. Z ozirom na interpelacijo poslanca delavske stranke Rileya je izjavil zastopnik vlade, da bo uporabila angleška vlada ves svoj

Veš Pepca,

odkar kupujem »MIRIM« ječmenovo sladno kavo, sem kakor prerojena! Pa je res izvrstna in dvakrat tako izdatna kakor druga. Učinkuje na dobro voljo in zdravje ter se dobi pri vsakem trgovcu.

vpliv, da prepreči nadaljne umore. Pred vsem je bilo bolgarskemu zunanjemu ministru Kalfovu sporočeno, da se mora demobilizacija bolgarske vojske izvršiti in obenem je bilo z vsem povdankom povedano, da smatra velobritanska vlada kot edin izhod iz sedanja situacije, da se na Bolgarskem vpostavi vsenarodna vlada.

OBTOŽBE OGRSKEGA DRŽAVNEGA UPRAVITELJA.

Predsednik ali upravitelj ogrske države Horthy je od bivšega notranjega ministra Benickega javno obdolžen soudeležbe in sokrivde na dveh političnih umorih. List, ki je iznesel te obtožbe, so zaplenili, bivšega ministra Benickega so zaprli. Opozicija bo skupno v parlamentu nastopila za razčiščenje te zadeve.

ANGLEŠKO—FRANCOSKO NESOGLASJE RADI NEMČIJE.

Angleška vlada je proučevala na dolgo trajajoči seji francosko noto Nemčiji glede obmejnih jamstev. Vlada je sklenila, da francoske stališča ne more obravnavati. Angleška vlada smatra, da francosko stališče ne bo olajšalo sporazuma z Nemčijo in opozarja francosko vlado, naj se omeji samo na jamstvo za varnost meje le na zapadu Nemčije. Če pa hoče Francija imeti raje zvezo s Poljsko, Belgijo in Češko, mora angleška vlada izjaviti, da bo v tem slučaju šla svoja pota in svojo politiko spremenila, ker ne more podpirati obkoljevalne politike proti Nemčiji. Vsako nadaljno omejitev Nemčije glede njenih vzhodnih mej in združitve z Avstrijo Anglija odklanja.

Prireditve.

Naraščaj mariborskega Orla priredi v nedeljo, dne 7. t. m. v Kamnici pri Mariboru svoj izlet. Začetek prireditve v Kamnici ob pol starih popoldne. Na to lepo prireditve naše nežne mladine so uljudno vabljeni vsi Kamničani, Mariborčani in vsi mladinojubi iz mariborske okolice.

Sv. Primož nad Muto. Tukajšnje kat. bralno društvo priredi na lepo nedeljo, dne 14. junija t. l., dve igri in sicer »Sinovo maščevanje« in »Kmet in avtomat.« Vse častilce mladinske in krščanske zavednosti vabimo k prav obilni udeležbi! — Odbor.

Zg. Poljskava. Izobraževalno društvo »Skala« je priredilo na binkoštni pondeljek ljudsko igro »Tihotapec« s sodelovanjem pevskega in tamburaškega zbora. Pri obilni udeležbi občinstva so pokazali naši sinovi in hčere, kaj vse zmore veselje do dela in do lepote. Vsa dejanja so igrali brezhibno, nekatere scene so pa bile naravnost nepričakovano dobre in umetniško izdelane. Svoje vloge so rešili najbolje: France (Ingolič Tone), Tekmec (Hetl Iv.), Režika (Pliberšek Ivanka), Štibernik (Suntner Ivan) in Kokošarica (Boško Tončka). Občinstvo je dalo z dolgotrajnim poskanjem pri vsakem dejanju priznanje naši idealni mladini. Po igri je zapel pevski zbor dve lepi hrvaški pesmi; tudi ta je častno izvedel svojo nalogo pod vodstvom g. Franca Bolka. Prireditve je bila vsestransko dobra in lepa in pričakujemo še več podobnih. Mladina, daj nam v svojem društvenem domu vsele in prave zabave, da je ne bomo iskali tam, kjer je ni! — Poljskavčani.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Na Telovo, dne 11. junija t. l., ob pol starih popoldne pridite vsi Jurjevčani in okoličani v uto gospe Repenšek gledat dve lepi otroški igri »Vanda« in »Zaviti darovi«, ki ju bodo vprizorili duhovški šolarji. Na sporedu je tudi deklamiranje in petje. Čisti dobiček je namenjen ubožnim šolarjem in šolarski knjižnici.

Ormož. V nedeljo, dne 7. t. m., se vrši celodnevna prireditve dijakov Orlov. V Ormož pridejo zjutraj ob pol osmih. Pozna sv. maša se vrši ob 9. uri popoldne. Pridiguje č. g. prof. dr. Jeraj iz Maribora. Pri sv. maši poje dijaški pevski zbor. Po sv. maši se vrši v Kat. domu zborovanje. Ob treh popoldne je telovadni nastop v mestni grabi. Bog živ!

Teharje. V nedeljo, dne 7. junija t. l. se vrši pri nas koncert pevskega odseka, in sicer v dvorani g. Šušteriča na Teharjih. Nastopi mešani zbor s petimi krasnimi narodnimi pesmimi, istotako tudi moški zbor. Po koncertu istotam zabava, pri kateri igrajo domači tamburaši. Začetek koncerta je ob 16. uri. Ta naša prireditve ima dvojni namen: nuditi našemu slovenskemu ljudstvu to, kar je že v njegovi naravi in kar ga vsikdar razveseljuje in mu ogreva srce, namreč lepe narodne pesmi. S temi pesmimi hoče dati poslušalcem koncerta pravega veselja in zabave in buditi čut do lepega petja, ki je Slovencu nekaj svojstvenega in le njemu v toliki meri lasten. Zato vas pevski zbor vabi na to prireditve, da se v obilnem številu udeležite, posebno še, ker je čisti dobiček namenjen zgradbi društvenega doma, kateri

bo kmalu krasil vsako župnijo, naša pa tudi ne sme zaostati. Torej še enkrat vabljeni vsi prijatelji in ljubitelji slovenske pesmi!

Zgornja Ložnica pri Žalcu. Otvoritev Gasilnega doma s službo božjo na prostem bo dne 28. junija t. l. Sprejem tovariških društev bo ob pol devetih popoldne na kolo-dvoru v Žalcu. Natančni spored se še objavi. Polovična vožnja zaprosena. Tovariška društva prosimo, naj nam doposlane objave zanesljivo vrnejo! — Odbor Gasilnega društva.

V proslavo 15letnice priredi orlovski odsek Sv. Pavel pri Preboku s sodelovanjem sosednih odsekov v nedeljo, dne 14. junija, slavnost orlovske mladine s sledečim sporedom: Popoldne ob četrt na tri sprejem članov, članic in gostov v Dolenjivasi, nato spreved v cerkev k slovesnim večernicam. Ob pol starih javna telovadba članov, članic in obojega naraščaja. Po telovadbi prijateljska zabava. Sodeluje godba iz Radeč. Prijatelji poštenega razvedrila dne 14. junija vsi uljudno vabljeni! — Bog živ!

Laški trg. Prvič priredi celjsko orlovsko okrožje v Laškem dne 12. julija celodnevno prireditve. Vse priprave za javno telovadbo so v polnem teku. Tudi na Laškem hoče pokazati Orel svojo versko prepričanje in jugoslovansko zavednost. Bog živ!

Orlovski izlet na Ljubnem v Savinjski dolini je pokazal, kolika je moč naše orlovske organizacije. Srenja Marija Nazarje je priredila na Vneboh celodnevno prireditve na Ljubnem. Od blizu in daleč so prihiteli ljudje, da prisostvujejo slavnosti, kakoršine Ljubno še ni videlo. Posetili so nas tudi odseki okrožja ter bratje iz Kamnika, ki so izvajali lepe vaje na drugo in krogih. Prav srčen sprejem župana ter požarne brambe iz Ljubna je dokazal, da so tudi Ljubinci zavzeti za orlovsko misel. Krasen spreved na čelu z mengoško godbo se je pomikal proti jako okusno okrašenim cerkvi na Rasuljem. Pridigoval je č. g. pater Odilo Hajnšek. Popoldne se je vršila telovadba na okusno okrašenem prostoru ob 1200 do 1400 broječi množici. Posebno so ugajale ljudstvu naraščajske vaje, simbolična vaja Orlic »Slepčeva tožba« in orodna telovadba Kamničanov ter Polzelanov. Ta dan bo ostal našim vrlim Savinjsčanom v najboljšem spominu. Da je orlovska prireditve tako dobro uspela, gre hvala Ljubencem, ki so okrasili telovadni prostor ter pomagali pri delu, daš še ni tam orlovskega odseka. Bog živ!

Pobrežje pri Mariboru. Delavska telovadna in kulturna zveza »Svoboda«, podružnica v Pobrežju priredi v nedeljo, dne 7. junija t. l. v lepem in velikem gostilniškem vrtu gostilne g. Simoniča v Pobrežju vrtno veselico. Spored bo zelo obširen in se bode lahko vsak gost najboljšo zabaval. Začetek veselice ob 15. uri popoldne, konec o polnoči. Vstopnina za osebo 5 D. V slučaju slabega vremena se vrši veselica drugo nedeljo, 14. t. m. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Tedenske novice.

Mariborske novice. Na binkoštno nedeljo se je vršilo v Mariboru slovesno razvije prapora kolesarskega in motociklističnega društva. Ob tej priliki se je vršila tudi dirka. Kolesarske slavy so se udeležila kolesarska društva iz raznih krajev Slovenije in Zagreba. — Zelo star zidar iz Lajtersberga je popravil v torek streho v Slovenski ulici. Pri tem opravilu mu je sporsnilo in je padel s strehe na tla. Rešilni oddelek ga je prepeljal v javno bolnico. — V pondeljek ponoči je začela goreti streha lope v Kamnici. Mariborska požarna bramba je ogenj zadržala. — V Mariboru in okolici zelo občutimo vročino. — Drava je padla in sedaj pripluje v Maribor vsak dan po več splavov iz Dravske doline. — V soboto pričakujemo povratek rimskih romarjev, ki so se po pismenih poročilih imeli na potovanju in v Rimu prav izborni.

Pogreb blagopokojnega g. o. Kalista Herica se je vršil v Mariboru zadnji četrtek ob ogromni udeležbi duhovščine, organizacij, zastopnikov uradništva in ljudskih množic. Krsto so položili v grobnico pod velikim oltarjem, kjer počiva rajni pater skopaj s škofom Michaelom Napotnikom. Oba rajna gospoda sta si pridobila največ zaslug za pozidavo krasne frančiškanske bazilike in počivata tudi skupaj v grobnici.

Mariborska porota se začne dne 15. junija. Kolikor je doslej znano, pridejo pred to porotno zasedanje sledeči slučaj: Rudolf Vajs radi hudodelstva požiga, Franc Grad radi večje tatvine, Karel Kebrič radi zlorabe uradne oblasti, Ivan Eferl radi poneverbe, Jurij Petrovič radi tatvine, Jožef Vračar radi tatvine, Katarina Dajčer radi umora. Največ zanimanja vzbuja po Mariboru hudodelstvo že večkrat v našem listu popisane umora Miklove družine v Studencih pri Mariboru. Kot glavna krivka v tem slučaju prideta v poštev ptujski mizar Zlahčič in njegov pomočnik Čič. Zlahčič je že radi pljučne bolehnosti dalje časa v jetniški bolnici, kjer hlini iz strahu pred poroto duševno zmedenost. Glavni krivec pri tem umoru, ki je tudi že priznal zločin umora treh članov Miklove družine, Čič, bi tudi rad bil nor in neodgovoren za svoje zločinsko dejanje. V času, ko pišemo te vrste, še ni gotovo, ali pride ta slučaj tokrat pred poroto, ali pa bosta oba osumljenca poslana v opazovalnico na Studence pri Ljubljani in bi v tem slučaju prišla pred poroto šele pri prihodnjem zasedanju.

Podružnica Udruženja vojnih invalidov v Mariboru neznanja, da se vrši v nedeljo, dne 7. junija, zborovanje vojnih žrtv v Rušah in sicer ob desetih popoldne v prostorih gostilne Preac, v nedeljo, dne 14. junija, ob osmih popoldne v Selnici ob Dravi, v prostorih gostilne Hernah. Člani in tudi nečlani Udruženja ter sploh vse vojne žrtve se vabijo, da se teh zborovanj polnoštevno udeležijo! — Odbor.